

Työttömät

Ylläoleva kuva esittää työttömäin armeijaa, joka lähti San Franciscosta matkalle Washingtoniin. Tarkoitus oli koko joukolla kulkea halki mantereen osoittaakseen vallassa oleville, että niiden on tavalla tahi toisella ryhdyttävä hirvittäväksi paisunutta työttömyyttä lieventämään.

Länsirannikoilla vallitseva työtömyys on käynyt erittäin kriittiseksi San Franciscon kaupungissa. Sinne on viime aikoina maailmannäyttelyhumpuukilla houkuteltu kymmeniä tuhansia työläisiä, joille tietenkään ei ole varustettu työtä. Tarkoitus onkin ollut ainoastaan se, että saadaan suuri varaarmeija vastapainoksi lännen unioiden palkkavaatimuksille. Mutta sillä on luotu itsellensä paljon suurempi pulma. Äärimmäiseen hätään syösty joukko alkoi häiritä herrain ruuansulatusta. Tämän talven aikana on kaupungin hienojen herrain rauha usein rikkoutunut nä-

käisen työttömäin armeijan kokouksilla ja vaatimuksilla. Kaupungin toimesta perustettiin "soppalaitoksia", mutta niihin turvautuneitten miesten ja naisten määrä kasvoi niin suureksi, että herrat katsoivat parhaaksi sulkea laitokset ja jättää työttömät oman onnensa nojaan. Kaupunki luovutti työttömäin asuinsijaksi erään asuimattoman talon Market kadun varrella, jonne joka ilta työntäytyi tuhansia henkilöitä täyttäen kaikkien lattioitten pinta-alan viercekkäin makaavilla ruumiillaan. Mutta tämäkään saastainen läpi ei riittänyt pitkälle. Ja niinpä itse San Franciscon herrat mielilyvällä kannattivat työttömäin ajatusta, että koko joukko lähtisi liikkeelle itään päin.

Joukon johtajaksi asetui eräs itsevalittu "kenraali" Kelly. San Franciscon viranomaiset kustansivat joukon menemisen naapurikauntiin ja laskivat, että muutkin

kauntit menettelevät samalla tavalla. Mutta Sacramentossa nousi työttömiltä tie pystyyn. Tämän kaupungin viranomaiset hyökkäsivät villipetojen tavoin aseettomaan, turvattomaan joukkoon, piesten näitä onnettomia ihmisiä ja höyryruiskuilla upottaen heitä vesivirtaan. Tällä tavalla aikoivat pakottaa työttömät perääntymään. Työttömät pystyttivät itselleen tilapäisen leirin kaupungin rajan toiselle puolelle ja siellä he oleskelevat vieläkin kaikista poliisin raaoista karkoittamisyriyksistä huolimatta.

Nämä työttömyysilmiöt ja niiden yhteydessä tapahtuneet selkäuiskokset ovat kapitalisteille painajaisena, josta he niin kernaasti haluaisivat päästä, mutta eivät voi. He eivät ryhdy todellisiin avustustoimenpiteisiin, sillä sen kautta heidän olisi pantava alttiiksi niin monta "kallista" yhteiskuntaperiaatettansa. Mutta he eivät voi mitään tehdä väkivallallansaakaan. Nälkiintynyt, epätoivoinen joukko ei pelkää mitään sellaista väkivaltaa. Sille on yhdentekevää kuoleeko se nälkään vai sortuuko se poliisin nuijien alle.

TAISTOON!

Jos taistelun intoa rinnassas lie,
Riennä rivihin uljaaseen jo!
Vaikka sorronkyy monet uhritkin
vie,

Ja nälkäkuolema eessäsi on.
Käy taistohon sisko, veikko,
Käy taistoon tuimimpaan.
Koht' kansojen vapaus,
Suur' ihana oikeus,
Saa voiton loistokkaan.

Lempis-Antti.

Fairbanks, Alaska, maalisk. 1914.